

4. Розширено перелік дотацій для фермерів та спрощено умови їх участі у програмах // Офіційний веб-сайт Департаменту агропромислового розвитку, екології та природних ресурсів [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://http://apk.cg.gov.ua/index.php?id=5826&tp=2&pg=>.

5. Крупа В.Р., Крупа О.М. Реалізація підприємницького потенціалу сільських територій: сучасні умови та перспективи // Ефективна економіка [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.economy.nauka.com.ua/№6, 2018.

Донченко Марія

студентка

Грабовецький Олександр

старший викладач

ВП НУБіП України «Ніжинський агротехнічний інститут»

м. Ніжин

ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ АЛЬТЕРНАТИВНИХ ДЖЕРЕЛ ЕНЕРГІЇ

Енергетична галузь будь-якої держави є фундаментом і важливою частиною національної економіки, що насамперед пов'язана з виробництвом та забезпеченням потреб суспільства і цієї держави в електричній та тепловій енергії. Беззаперечно, що на сучасному етапі розвитку людства саме електроенергетика є базисом та невід'ємною частиною не лише сучасного промислового виробництва, сільського господарства й науки, але й звичною та невід'ємною частиною нашого побуту.

Спеціальним законом, що має сприяти поширенню АДЕ/ВДЕ є Закон України «Про альтернативні джерела енергії» від 20.02.2003 р. № 555-IV44 (надалі також — Закон № 555-IV).

У ст. 2 Закону серед основних засад державної політики у сфері АДЕ проголошено:

- нарощування обсягів виробництва та споживання енергії, виробленої з альтернативних джерел, з метою економного витрачання традиційних паливно-енергетичних ресурсів та зменшення залежності України від їх імпорту шляхом реструктуризації виробництва і раціонального споживання енергії за рахунок збільшення частки енергії, виробленої з альтернативних джерел;

- додержання екологічної безпеки за рахунок зменшення негативного впливу на стан довкілля при створенні та експлуатації об'єктів альтернативної енергетики, а також при передачі, транспортуванні, постачанні, зберіганні та споживанні енергії, виробленої з альтернативних джерел;

- додержання безпеки для здоров'я людини на об'єктах альтернативної енергетики на всіх етапах виробництва, а також при передачі, транспортуванні, постачанні, зберіганні та споживанні енергії, виробленої з альтернативних джерел;

- додержання законодавства всіма суб'єктами відносин, пов'язаних з виробництвом, збереженням, транспортуванням, постачанням, передачею і споживанням енергії, виробленої з альтернативних джерел;

В Україні стратегічні основи розвитку альтернативної енергетики визначені у таких документах, як , наприклад, Енергетична Стратегія України на період до 2035 року «Безпека, енергоефективність, конкурентоспроможність», схвалена розпорядженням Кабінету Міністрів України від 18.08.2017 р. № 605-р. (надалі –ЕСУ).

ЕСУ передбачає реформування енергетики та реалізацію програми енергоефективності в межах визначеного вектора подальшого розвитку.

Метою ЕСУ є забезпечення потреб суспільства та економіки в паливно-енергетичних ресурсах у технічно надійний, безпечний, економічно ефективний та екологічно прийнятний спосіб для гарантування поліпшення умов життєдіяльності суспільства.

Дана Стратегія пропонує механізми трансформаційного характеру на період до 2020 року та визначає стратегічні орієнтири розвитку до 2035 року. Встановлено, що імплементація ЕСУ здійснюватиметься у три основні етапи: 1-й етап – до 2020 року; 2-й етап – до 2025 року; 3-й етап – до 2035 року.

Таким чином, розібравши законодавчу сторону при дослідженні альтернативної енергетики в сучасних реаліях України, **можна дійти висновку**, що інноваційний розвиток у сфері відновлювальної енергетики є невід’ємною складовою успіху в цій галузі. Значна відповідальність при цьому покладається на державу та ефективний механізм правового регулювання. Необхідним є формування єдиної державної енергетичної політики, спрямованої на світову інноваційну модель перебудови енергетичного ринку з чітким встановленням відповідальності за невиконання енергетичної стратегії. Для цього необхідними є створення дієвого механізму правового регулювання впровадження технологій у сферу відновлювальної енергетики, побудова інноваційної інфраструктури шляхом розвитку розумних мереж, а також стимулювання інвестиційної діяльності шляхом розвитку попиту на енергетичні інновації та вигідних умов співробітництва держави та приватних інвесторів.

Список використаних джерел

1. Закон України «Про альтернативні джерела енергії» від 20.02.2003 р. № 555-IV [Електронний ресурс] // Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/555-15>

2. Закон України «Про внесення змін до деяких законів України щодо встановлення «зеленого» тарифу від 25.09.2008 р. № 601-VI [Електронний ресурс] // Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/601-17>

3. Енергетична Стратегія України на період до 2035 року «Безпека, енергоефективність, конкурентоспроможність», схвалена розпорядженням Кабінету Міністрів України від 18.08.2017 р. № 605-р [Електронний ресурс] // <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/605-2017-%D1%80/paran2#n2>

4. http://energyukraine.org/wp-content/uploads/2018/05/Oglyad-zak-va_MGE_2018-chastyna-1.pdf